

Mijn Kosovo weekboek (de derde week)

Maan 19 Okt 09: De orders vliegen rond mijn oren

Gisterenavond is het beginnen te regenen en dat is zo doorgegaan tot in de voormiddag. In het rapport over de wegen dan maar vermeld dat het verkeer hinder door modder en water kan ondervinden. Ook de werken die we gisteren tegengekomen zijn er aan toegevoegd.

Maar we zouden ondervinden wat regen en koude 's morgens vroeg betekenen. Het is immers maandag en dus vlaggenroet (bemerkt de dubbele 'n' en dit niet alleen vanwege de nieuwe spelling maar vooral vanwege verscheidene vlaggen). Deze keer met generaal zodat we 15 min vroeger moesten aantreden. Waarom? Het lied van de 2 Brigade Blindée moest herhaald worden. Dus al zingend, de Fransen, nat worden. In ieder geval gaat mijn drill al beter en trekt die van de Fransen op niets.

Tijdens zijn korte speech waarschuwde de generaal voor de niet aangepaste rijstijl van de Kosovaren. Zijn woorden waren nog niet koud of onze Belgische LMT officier en zijn chauffeur waren in een verkeersongeval betrokken. Plus 1 op mijn statistiek van zaterdag. Gelukkig hebben ze niets en zijn ze er met de schrik vanaf gekomen.

's Morgens een vergadering gehad waar ik op het einde kop noch staart aan kreeg. Over allerlei orders en alles door elkaar. Nu ik de SOP ken, moet ik me blijkbaar werpen op de orders. Rare wereld waarin ik beland ben. Zo verloren ik tegen de middag was, zo zelfzeker was ik terug tegen de avond. Dank zij de hulp van mijn collega op plannen, zag ik terug de bomen in het orderbos. Zelfs alles voor morgen al voorbereid. Jammer genoeg heb ik daardoor niet met mijn Marokkaan kunnen praten.

In de namiddagbreak, ik moest er echt even uit, heb ik een cappuccino besteld. Maar ik kreeg hem op z'n Frans. Hier maken ze dat met een hele toef zoete slagroom. Bah! De bardame verteld dat we toch iets anders gewoon zijn. Volgende keer een Italiaanse vragen.

Voor ik het goed en wel besepte, was de dag om.

Eén reactie op mijn weekboek bevatte een link naar google maps naar het kamp ik zit. Probeer maar via deze hyperlink naar [Novo Selo](#). Ik sta rechts te zwaaien.

Dins 20 Okt 09: Een plan zonder

Vandaag iets later, een kwestie van minuten, opgestaan, want we hebben afgesproken om tegen de middag te gaan lopen. Scheren, eten, tanden poetsen, briefing, ... het begint een routine te worden.

's Morgens de laatste hand gelegd aan de logistieke luiken van een paar orders. Me verzekert dat de Frans-Duitse Brigade niet zal vertrekken zonder te helpen opruimen (daarvoor moet je hier 3 verschillende orders nalezen). Met de ploeg een

break genomen. Nog een paar kleine dingen gedaan. Gaan lopen, de 3 toertjes. Het gaat blijkbaar beter met een vroege middagzon en zo'n 18°C. Eten (buffet begint te vervelen). Een koffie en klaar voor de briefing.

Ze willen tegen eind januari 2010 gaan naar een kleinere aanwezigheid in Kosovo. Hiervoor dienen er een paar dingen te veranderen. Er wordt van mijn verwacht om een zogenaamd Logistiek manoeuvre te schrijven. Als ik al door heb wat dat is, dan zit ik gevangen in het Franse onderonsje. Als ik niet weet wat de grootste leverancier van Logistieke diensten van plan is (ik begin te twijfelen of ze het zelf weten), hoe kan ik dit dan Logistiek sluitend maken? Het zal een creatief werk worden om dit klaar te spelen. Morgen op zoek gaan naar zo veel mogelijk elementen en dan iets proberen uit mijn mouw te schudden.

Tijdens de namiddagbriefing mijn moment van glorie gehad. Als de mannen van de operaties chinees kunnen spreken, dan kan ik dat ook. Mijn vocabularium Logistiek boven gehaald en ze er mee rond hun oren geslagen. Een paar typisch logistieke termen gebruikt en ze waren de kluts kwijt. 1 - 1!

Natuurlijk blijf ik wel achter met mijn plan zonder input. 's Avonds mijn persoonlijk archief doorgesnuisterd en een beetje inspiratie gevonden. Het komt er wel.

's Avonds gehoord dat Q-Music naar Kosovo komt. De geruchten die we opgevangen hebben kloppen niet echt met wat ik lees op de site. Een berichtje gestuurd. Benieuwd wat ze antwoorden. Natuurlijk een fuif met allemaal militairen in uniform zal wel niet zo leuk zijn, maar toch is het iets anders. Op de website stond er een mooi kaartje dat goed toont waar Kosovo ligt. Dit kon ik jullie niet ontzeggen.

Slaapwel.

Woe 21 Okt 09

Wat is er vandaag gebeurd? Het begint routine te worden en dus begin ik dingen te vergeten. 's Ochtends lag er rijm, maar overdag schijnt de zon en kan je zonder vest buiten lopen.

Na het ochtendritueel geprobeerd antwoorden te vinden op de vragen voor mijn logistiek plan. Een beetje van het ene Franse kastje naar het andere gestuurd, tot ik uiteindelijk bij de top terecht kwam. Tja, zoals verwacht weten ze het nog niet. Hier eindigt Logistiek en begint geld en politiek te spelen. Ondanks alles begint er zich toch een film voor mijn geestesoog te ontwikkelen. 's Avonds zelfs al een deel op papier kunnen zetten. Ik ga die Fransen nog verrassen!

Na de break eens op bezoek bij de Denen geweest. Door verloven (de Denen gaan 6 maanden in operatie en hebben hierdoor recht op 34 dagen verlof) en een spoedvertrek was de dienstdoende officier juist 2 dagen aanwezig en alleen. Desondanks nam hij de tijd om ons te ontvangen en te praten. Die Denen blijven overkomen als zeer professioneel (in tegenstelling tot mijn vroegere ervaringen als evaluator). Voor een bezoek bij de Grieken was het ietsje te laat. Dat doen we dan wel één van de komende dagen.

In de namiddag verder gewerkt aan het plan en nog een probleempje van toegangskaarten en warmeluchtblazers opgelost. Het is soms balanceren op een dun, slap koord, maar voorlopig lukt het wel. De dag afgesloten met de obligate briefing, deze keer echter zonder generaal want die zat op de sluitingsplechtigheid van een Frans kamp. Ja, de afbouw is echt begonnen.

Geen antwoord van Q-Music, maar het verhaal is me nu toch al duidelijk. Morgenavond is het de party en zullen ze een aantal fragmenten opnemen. Deze fragmenten zullen ze dan vrijdagmorgen in het live programma inlassen. Wij zullen waarschijnlijk de enige in uniform zijn, want de Belgen in Belvédère zullen in sportkledij gaan. We, de Belgen van Novo Selo, zullen nogal opvallen. Juist er voor zorgen dat alleen de chauffeurs die niet mogen (en zullen) drinken bewapend zijn. Niemand wil immers op internet staan met een wapen zichtbaar en een pint in de hand. Te vermijden!

Nog een filmpje gekeken en het was weer gedaan voor vandaag. Of toch niet. Om één of andere reden een keer naar Q-Music gesurft en daarop het volgend bericht gevonden.

Di, 10/20/2009 - 21:46

Heey dag papa,
Even 1 van de 4 kindjes van je.
De grootste dochter :)
Ik wou je even laten weten,

Dat ondanks alles,
(Het feit dat je zolang wegbent, het feit dat ik je mis)
Het hier wel te overleven is!
't Is zwaar op school en even aanpassen,
En thuis is het wat rumoeriger, nog een weekje toch,
Maar ja het moet,
Over 18 weekjes ben je terug!
Maar weet,
Ik denk aan je,
Ik doe mijn best,
Ik hou van je!

xxx Ambertje

Zegt genoeg! Bedankt Ambertje.

Don 22 Okt 09: Goodmorning Kosovo

Vandaag op tijd moeten opstaan, want we moesten tegen 09u00 in Pristina zijn voor een logistieke vergadering. De vergadering was belangrijk omdat het een discussie betrof over het nieuw logistiek concept dat ze in KFOR willen invoeren. Nieuw is het in feite niet. Tijdens mijn verblijf in ACOS Strat heb ik immers als nationale vertegenwoordiger aan dit concept helpen schrijven. En nu willen ze het hier toepassen. Dit kan interessant worden. In ieder geval heb ik een streep voor.

Ik moest in de namiddag een briefing over het Noordelijke Task Force geven. De dag dat de briefing hierover moest opgestuurd worden, was ik nog maar een paar dagen hier. Met veel te weinig ervaring en kennis om een goede briefing te geven. Ik had dan maar iets anders doorgegeven. Dit paste natuurlijk niet in het opzet. Na overleg de briefing toch gegeven.

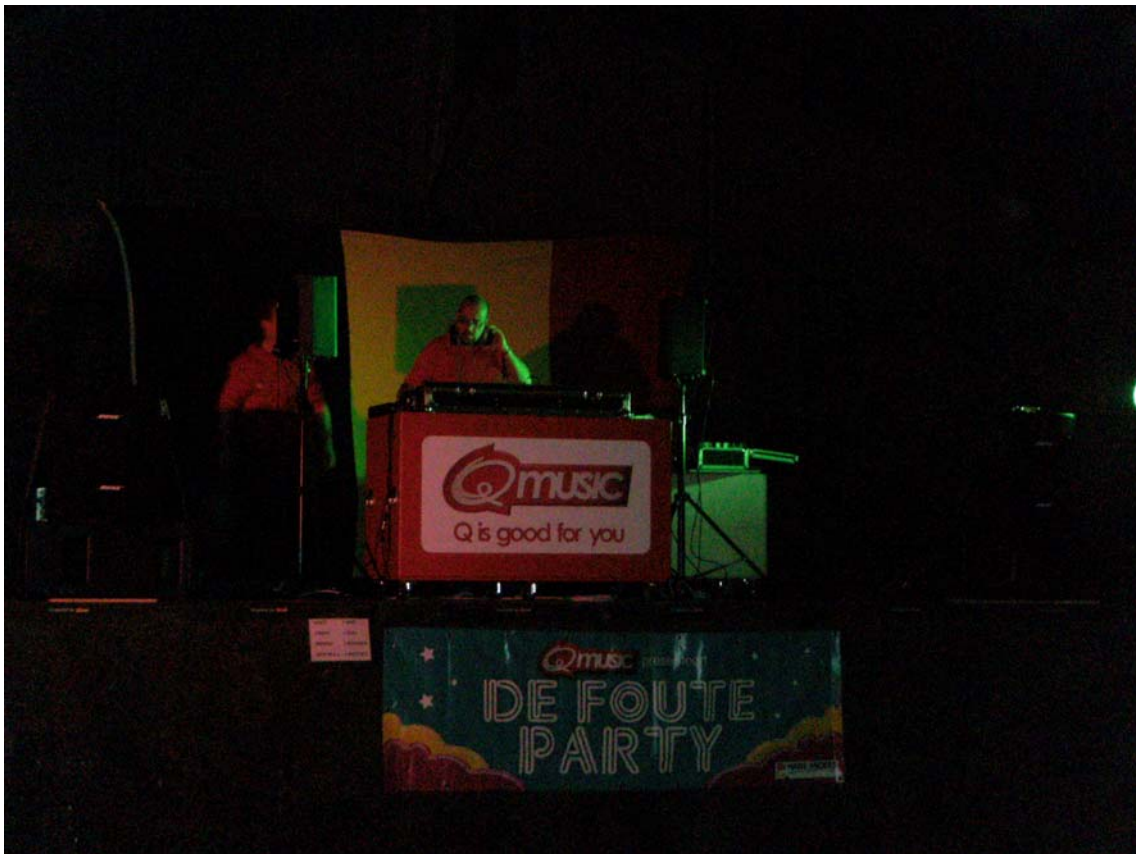
Er wordt gezegd dat je als spreker macht over je publiek hebt, maar met een pistool aan je riem krijgt dit toch een iets andere betekenis. Toch moest ik na de briefings van de andere task forces de situatie van de mijne geven, alsook de planning van de overgang naar een Battlegroep (stukken kleiner ding dan een Task Force). Ik heb er ter plaatse één uit mijn mouw geschut en gebruik gemaakt van de slides van de andere. Zo van 'please show me slide 3 of Task Force Center' en dan 'show me ...'. Het was eens iets anders. De Fransman die de bevoorrading van de brandstof in Kosovo coördineert, was onder de indruk. Leuk.

De Nederlanders waren goed vertegenwoordigd in de vergadering. Blijkbaar zullen zij het voortouw nemen bij het opstarten van dit concept waarbij Logistiek centraal

aangestuurd zal worden. Benieuwd hoe het zal verlopen. Het zal in ieder geval niet meer voor mij zijn.

's Avonds was een Maj van ACOS Ops & Trg op bezoek. Hij is de officier die o.a. de operatie in Kosovo volgt. Hij bracht het nieuws dat BELKOS eind januari 2010 stopt. Komt de nieuwe lichter slechts voor 2 maanden? En als er geen Belgen, behalve twee LMT, in Kosovo zitten, dan is het niet meer nodig dat er nog officieren in het HQ werken. Allez, we zullen de deur mogen sluiten en de sleutel meenemen.

Na het eten richting Belvédère vertrokken voor de party van Q-Music. We waren er veel te vroeg en zagen dus alles op gang komen. Die Kurt is een sympathieke jongen. Ze hebben hem moeten overtuigen dat hij geen bonnetjes moest kopen, want dat voor hen de drank voor niets was. Een echt feest is het niet geworden. Er waren zeer weinig niet-Belgische militairen en in uniform fuiven is blijkbaar niet alleen voor mij eigenaardig. Dansen met bottinnen is toch niets voor mij. Ik heb het geprobeerd en kan er dus over meespreken. Het was in ieder geval een goed initiatief. Het zal in België wel een zeer grote publicitaire waarde hebben.

De drinkers, twee pintjes, hadden hun wapen niet bij. De Bob, 'Bewapend Op de Baan', was dit wel. Tegen 11 waren we terug in ons kamp.

Geprofiteerd om een foto te laten nemen van de 3 Belgische 'ondersteuners'. Links de chef Albert, in het midden Helga en die met de ogen dicht ben ik. Er werd immers met een flits gewerkt.

Vrij 23 Okt 09

Vandaag stond er een helikoptervlucht op het programma. De baas van de Belgische LMT werd vandaag 50 en had voor zijn mensen een vlucht versierd. Ik mocht mee, maar omdat ik al gevlogen had, heb ik mijn plaats aan Albert gegeven. Zo zag hij iets van het Noorden. Hij heeft er van genoten!

Mijn hersenspinsels over de overgang naar een Battle Group op papier gezet. Benieuwd hoe ze ontvangen zullen worden. Mijn Marokkaanse officier heeft weer een hoofdvogel afgeschoten. Ik had hem mijn eerste klad opgestuurd met de vraag om dit te bekijken en, als ervaren planner, zijn mening te geven. Stuurt hij, na aan mij uitleg gevraagd te hebben, een mail met een aantal aanpassingen door, info ACOS Ops. De mail werkt de indruk op dat hij alles geschreven heeft. Wil hij hiermee scoren? Op zijn vingers getikt! Jammer, het ging deze week goed.

De vervanger van de G4 Health is aangekomen en ik heb hem ontmoet. Een volledig ander kaliber dan de huidige kapitein. Deze laatste had het gisteren gepresteerd om via de mailgroep 'All SIOF' aan iedereen, ook de generaal, een mail te sturen met de vraag of iemand een voertuig kon missen. Blijkbaar had de generaal aan de COS gebeld en die was furieus. Ambiance in de keet! De plooiën zijn later glad gestreken.

's Middags was er veel volk in de mess want er zijn vandaag trainingen voor oproercontrole. Lang wachten alvorens te kunnen eten.

In de namiddag op bezoek bij de Denen. Hun logistiekers vallen zeer goed mee. We zitten op dezelfde golflengte. We zullen goed kunnen samen werken.

's Avonds waren we uitgenodigd op de verjaardagsdrink. Met allerlei nationaliteiten kunnen praten. Dit is multinationale samenwerken op zijn best. Na de drink met de familie geSkyped. Niet altijd even ernstig!

Zat 24 Okt 09

Vandaag heb ik mijn eerste groot Logistiek order verstuurd. Een beetje laat omdat ik geen medische input had, maar toch volledig. Terwijl ook een logistieke checklist gemaakt, zodat de volgende orders een vast structuur krijgen.

's Morgens op bezoek bij de Grieken. Jongens waar zitten die gelogeed. Wat een krot. Gelogeed 'à la Grecque' is stukken slechter dan 'in de aap gelogeed zijn!' Onze contactpersoon sprak zeer vlot Engels en was zeer behulpzaam. Jammer genoeg vertrekt hij over twee weken. We moeten dus zeker terugkomen om zijn opvolger goedendag te zeggen.

In de namiddag een lange vergadering over de volgende oefening. De werkdag afgesloten met de wekelijkse briefing aan de generaal.

Daarna gegeten, de e-mails gecheckt, een DVD gekeken en in bed gekropen.

Echt ontspannen valt hier niet mee. Sport doen is OK, maar dat verzet niet echt je gedachten. Ook al begin ik in het Frans te denken. Als dat zo verder gaat, zal ik nog moeten vertalen naar het Nederlands.

In Kosovo heeft KFOR alle belangrijke banen een naam gegeven. Namen zoals fish, bull, dog en zelfs Verhaeren zijn hier de 'belangrijke'. Deze worden ook zo aangeduid. Welke baan is die op de foto?

Ken je het antwoord op de vraag van vorig week? Wat betekent de naam 'Bifrost' op de brug tussen het Belgisch en het Deens huis? De naam van de brug naar Walhalla.

Zon 25 Okt 09

Vannacht, zoals iedereen de klok met een uur teruggedraaid. Toch bleek het deze morgen alsof we een uur minder mochten slapen. Dus, het opstaan was niet zo best. Bovenop dat bleek dat de keuken zonder elektriciteit zat. Alles donker, en wat er te eten was, was koud. Toch een beetje genoten van het ontbijt. Later een mail gelezen waarin stond dat er gevechtsrantsoenen uitgedeeld zouden worden. Er was dus geen warm middagmaaltijd. Pech voor de anderen. Wij hadden andere plannen.

Daarna na het hoofdkwartier geweest om de mail te controleren. Niets, behalve de dagelijkse situatiewerslagen.

Dan maar gaan lopen. Drie rondjes. Vandaag stond er een stevig windje. Tegenwind de heuvel op. Zwaar! Toch volgehouden. Onderweg nog een klein schilpadje van de weg afgeholpen. Wat deed die kleine daar? Zitten er hier wilde (wat dat ook moge betekenen) schilpadden?

Eén Belg zou deelnemen aan de Deense mars: 25 km met 10 kg in de rugzak. Wij waren te laat om ons in te schrijven. Hoewel, zou ik deelgenomen hebben? Misschien.

Wij, dat is Helga, Albert, een Franse collega en mezelf, naar Gate 1. Eigenlijk wou Helga haar tolk van vroeger bezoeken. Wij zouden er van profiteren om het oud, verlaten KFOR kamp te bezoeken. Daar moet er voor een oefening Gate 1 gesimuleerd worden met behulp van een aantal containers. Bij mijn vorig bezoek had ik geen kamp gezien, dus groot kon dat niet zijn. Het probleem is niet de grootte, maar de weg er naar toe. Immers, de containers moeten met een vrachtwagen gebracht worden en kan dit bij regenweer? Hieronder een foto van het kamp en één van de omgeving.

Het verlaten kamp. Binnenkort een archeologische site?

Toch mooi als landschap.

Het weerzien tussen Helga en haar tolk plus familie was zeer hartelijk. Eigenlijk niet onverwacht als je 6 maanden met elkaar opgetrokken hebt. Een koffie à la Turk gedronken. Daarna naar een lokaal restaurantje getrokken juist voor Gate 1. Daar lekker gegeten en we mochten er niets voor betalen. Ja, Helga was ook daar een graag terug geziene gaste. Een beetje gepraat over de lokale gewoontes zoals de familiedag waarop de familie hun heilige viert. Blijkbaar een unieke Servische traditie. Tijdens het afscheid hebben we moeten beloven dat we afkomen. Een fles slivovitsj gekregen om het zeker niet te vergeten.

In het Servisch herken ik een paar woorden Russisch. Niet dat ik er veel ken, maar toch een herkenningspunt.

Daarna terug naar Novo Selo gereden. De overgang van het Servisch naar het Albanees gedeelte valt onmiddellijk op. Niet alleen kom je een plaats met stilstaande auto's tegen (ze wisselen hier hun autoplaten van Servisch naar Kosovaars), maar er is ook meer vuilnis op straat. En de banen zelf liggen er minder goed bij.

In de kamer sloeg de vermoeidheid weer toe en heb ik, voor het opkuisen van de kamer, een siësta gehouden. Daarna gestofzuigd en gedweild. Ja, Ciaran, ik kan moeilijk 4 maanden in een container leven zonder wekelijks de boel te kuisen. Na het kuisen mijn weekboek afgewerkt terwijl Ciaran op de PC aan het spelen was. Om 7 uur hebben we afgesproken om te gaan eten, als dat er al is.

Nog een sociologische observatie: het valt me op dat de kleinste groep hier twee man (of vrouw) is. Blijkbaar zoek iedereen onbewust een zielsgenoot op waar je de meeste dingen mee doet. Zie je één, dan is de andere niet ver af. Kan iemand dit verklaren?

—

's Avonds was er nog altijd geen stroom. Dan maar met vieren gevechtsrantsoenen met brood gegeten. Eens iets anders.

Dobri dan (of zoiets),

Hoesy

'Aude audenda'

Waag wat gewaagd moet worden. Slogan van het 40 Smd te Koksijde.

